

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 12 Decembrie.

După o întrerupere de o sutășasezeci și patru de ani eată că sosi și ziua, în care românimeii gr. orientale din Transilvania și Ungaria i răsări scările dreptății. Printr'un autograf împărătesc, datat din 24 (12) Decembrie 1864, biserica ortodocșă română din Transilvania și Ungaria, care fu părăsită la anul 1700 de însuși arhipăstoriul ei, și care prin părăsirea aceasta căduse victimă celor mai îngrozitoare vicisitudini, ca toate turmele fără de păstoriu: fu reînviată, ca printr'o atingere magică din poveste.

În public a pētruns scirea cea îmbucurătoare numai în 22 Decembrie 1864 (3 Ianuarie 1865) prin canalul organului imperial de atunci „Wiener Zeitung”. Eară publicului român s'a comunicat aceeași scire prin telegraf de Români binevoitori causei bisericeii noastre naționale ortodocșe, cari pe timpul acela petreceau la Viena, la senatul imperial.

Telegrama publicată în 24 Decembrie c. v. 1864 în fruntea coloanelor acestei foi era de cuprinsul următoriu:

„Viena 3 Ianuarie 1865. Astăzi s'a publicat în gazeta vieneză metropolia. Bucurie generală între Români. Să trăiască Maiestatea Sa! Să trăiască Metropolitul nostru! Binecuvântarea lui Dumnezeu asupra metropoliei!”

În nrul dela 31 Decembrie 1864 cetim între alte autograful împărătesc în traducere, de cuprinsul următoriu:

„Iubite Baron de Șaguna! Ascultând rugărilor Românilor gr. orientali din Transilvania și Ungaria, în consonanță cu intențiunea manifestată prin rezoluțiunile Mele din 27 Septembrie 1860 și din 25 Iunie 1863 am încuviințat, ca pentru dēnsii să se instituie o metropolie independentă, coordonată cu cea sērbească, și ca biserica episcopescă din Transilvania să se

„rădăce la demnitatea metropolitană.

„Totodată aflu a Te denumi „pre Domnia Ta Archiepp și Metropolit al Românilor greco-orientali din Transilvania și Ungaria. Viena 24 Decembrie 1864.

Francisc Iosif.”

„General-Corresp.” de pe timpurile acele însoțesc actele aceste cu observarea următoare:

„Românilor de confesiunea aceasta li s'a încuviințat definitiv cea mai ferbinte dorință a lor Je o pozițiune independentă ierarchică, și demnitatea cea mai înaltă ierarchică în noua metropolie s'a conferit aceluia, care cu dreptă pispicacitate a cunoscut, cari sînt trebuințele coreligionarilor și consăngenilor și care a căutat a-i mângăia pe aceia totdeauna pe calea, ce are direcțiune convergentă cu interesele comune ale patriei.”

Am putē împrespēta și alte acte și observări făcute la actele de atunci, din care să se vadă importanța reînvierei metropoliei române ortodocșe din Transilvania și din Ungaria; de astădată însă credem, că va fi de ajuns atăta spre a împrespēta în memoria conaționalilor nostri de confesiunea ortodocșă creștină ziua, în care s'au subsemnat actele cele memorabile și cari fac epocă în istoria Românilor. Reservăm așa dară altor timpuri descrierea fidelă a acelor zile, care se întâlniseră deodată cu serbarea cea mare a creștinilor, cu serbarea în care creștinii sērbează resăritul luminei cunoscinței pentru lume.

Cu toate aceste acum, când împlinim trei lustruri dela acel moment epocal și dacă nu ne estindem la o reprivire mai largă, cel puțin să cunoascem începutul sorgintei reînvierei metropoliei noastre și să ne aducem aminte mulțămind prevedinței, care ne-a rēnduit nouē generațiunilor actuale să avem un monarch îngrigitoriu și de Români părăsiți și persecutați chiar până și de frații lor: de os din

oasele și de carne din carnea lor; să mulțămim prevedinței, care ne-a rēnduit să avem un arhipăstoriu, care cu puterea cea înaltă a spiritului și energiei sale a sciut elupta locul de scăpare al existenței noastre naționale pentru toate eventualitățile favorabile și nefavorabile. Dicum locul de scăpare, căci realitatea ne arată, că noi dacă n'am avē biserica, care să ne întrunească în sinoade și în congrese am fi un popor cu totul amurțit, bun de a veni vecinii și ași tăia din trupul nostru național, material pentru de a sporî numărul și de a întări elementul lor nouē și existenței noastre inimic.

Cunoscēnd toate aceste sau redesteptāndule în memoria noastră, avem firma speranță, că cu toții ne vom însuffa de interes viu spre a păstra ceea ce i a căștigat barbatul doririlor noastre de odinioară, și încă a păstra folosind cu dobândă acel scump talant, talantul metropoliei însuffețite cu sufletul cel viu al constituționalismului bisericesc.

Aceasta din urmă avem să o facem chiar și în timpuri favorabile. Dar cum? Să căutăm înapoi și să vedem cât am lucrat și să medităm asupra celor ce mai sînt a se face până să putem dice, că avem toate pentru a trăi în comoditate în edificiul recăștigat al bisericeii și vom afla, că este încă destul de făcut.

Așa dară, chiar și abstrăgēnd dela timpuri nefavorabile, cum sînt cele ce le-am îndigat cu realitatea actuală; cum sînt nisuințele ultramontane, care de și sînt deochiate chiar și de literatura italiană*), se simte necontentit în

*) În „la letteratura romana” de E. C. se dice între alte:

„Curtea romană apoi purerea — și spre nenorocire cu deplin succes până în zilele noastre — a cercat a scobi un abis între Români, Italiani, Spanioli și Francesi, tocma pentru emancipațiunea lor de jugul clerical catolic.

„La Corte di Roma poi ha sempre — e disgraziatamente con pieno successo infino

fluența lor până și prin cele mai de-părtate crânguri locuite de Români în părțile transilvane-unguresci — avem interes de a îngrigi, ca să corespundă învțătăturii evanghelice, când vorbesc despre sluga cea bună și credincioasă.

Cu cât va fi mai bine însă dacă pe lângă interesul cel just al nostru, cu ocaziunea acestei zile, vom manifesta și datorita recunoscință.

Revista politică.

Sibiu, în 12 Decembrie,

Legea pentru armată este votată „dară, dice „D. Ztg”, oficioasele încă nu se pot linisci.” Deastădată însă oficioasele din Viena nu au lipsă de linisce, pentrucă sînt de stul de liniscite, de când a vēdut, că sînt de șovăitori tovareșii principali, cari representă hegemonia dincolo de Laita. Mai liniscit decăt oficioasele poate să fie Taaffe pentrucă dēnsului, după ce i-a fost succes a introduce pe Cehi în senatul imperial, ii mai succese a străbate și cu asigurarea legii pentru armată încă pe alți dece ani înainte. Acum Taaffe poate pași la completarea definitivă a ministeriului.

Foile vieneze tocmai acum publică memorandele substernute împēratului din partea conducătorilor cehi. Aflāndu-le în oare-care privințe interesante și pentru publicul nostru, împărtășim unele părți din acele memorande la alt loc.

Și în dieta croată s'a desbătut o propunere de indemnitate. Desbaterrea a fost lungă, cu foc, în care s'a distins cu deosebire deputatul Rubido, atacānd vehement guvernul.

„Polit. Corr.” are sciri din Constantinopole, conform căror împuterniciții grecesci au dat Porții informațiuni, că dacă până la 27 De-

ai nostri giorni — cercato di scavare un abisso fra Romeni e Italiani, Spagnuoli e Francesi, giust'appunto per quest'emancipazione loro dal giogo clericale cattolico.

FOIȚA.

O iernare în ghiată.

(Traducere din Jules Verne.)
(Urmare)

Maria până acum încă nu s'a spăriat nici odată de pericolii mării de ghiată, ura aceasta, despre care trebuia sași dică că s'a aprins numai din cauza ei, o făcea să se cutremure; Ludovic Cornbutte abia îi putu recăștiga liniscea.

Pe lângă toată declarațiunea de resboiu la oara fipsată prāndurile și cinile erau, ca și mai nainte, împreună. În timpul cel dintāiu vēnatul a mai adus vre o cățiva cocoși de mare și iepuri albi, însă preste puțin avea să sece și isvorul acesta, pentrucă frigul era de nesuferit. Frigul acesta s'a instalat în 22 Decembrie deodată cu solstițiul. Termometrul arāta în ziua aceasta treizeci și cinci de graduri sub nulă. Marinarii se pome-niră cu dureri în urechi și în nas și în toate extremitățile. Ei fură cu-

prinși de o întepeneală amorțitoare și de dureri vehemente de cap, încāt și respirațiunea, din moment în moment, devenia mai îngreuiată.

În starea aceasta oamenii nu aveau curagiul de a mai eși la vēnătoare, sau să facă vre o altă mișcare pe afară, ei se sguliau pe lângă cup-toriul, ce nu rēvārsa căldură de ajuns și îndată ce se depārtau de dēnsul simțiau cum le amorțesc sângele în vine.

Cel mai impresurat de suferință era Ioan Cornbutte; el nu putea părăsi locuința și la dēnsul se arātară toate simptomele scorbutului; picioarele lui erau acoperite de pete alburii. Maria era sănătoasă și foarte activă; ea îngrigia de bolnavi cu multă desteritate și iubire, ca o sororă de caritate, din care causă primia mulțămiri și venerațiune din toate părțile.

Ziua de 1 Ianuarie a fost ziua cea mai turbure pentru călătorii spre polul nordic; timpul era friguros de nesuferit și foarte viforos. Nimenea nu putea eși fără de a se espune înghetării. Numai cei mai curagioși

cutezau a se sui pe podul scutit sub cort pentru preumblare. Lui Ioan Cornbutte, Gervique și Gradlin nici prin gând nu le putea trece săși părăsească asternutul. Cei doi Norvegiani, Aupic și Andreiu Vasling erau voioși și sănătoși; ei priviau cu oare care bucurie diabolică cum conșoții lor lāngezesc și se ticăloșesc.

Ludovic Cornbutte a luat cu sine pe Penellan sus pre pod și l-a întrebă cum stă treaba cu materialul de foc.

„Cărbunii sînt petrecuți de mult, ardem acum cele de pe urmă dārabe de lemne.

— Dacă nu ne succede să combatem frigul acesta, dise Cornbutte, sîntem perduți.

— Numai un mijloc ne mai rămâne, observă Penellan; toată lemnēria prisositoare de pe bric dela bastingă până la susul apei o putem arde; la cas de lipsă foarte mare stricām bricul de tot și clādim un vas mai mic.

— Mijlocul acesta este a se aplica numai în cazul extrem, replică

Cornbutte, și la aceasta ne am putē demite numai când s'ar însănețoa oamenii nostri; durere luptătorii nostri slăbesc vēdēnd cu ochii, pe când partea inimicilor nostri, se vede, se întăresce. Aceasta suprinde binisor.

— Și eu am observat întocmai, consimți Penellan; eu cred că dacă nu vom băga de samă, ziua și noaptea, putem da de un pericol mare.

— Să luām barda cu noi, să mergem după lemne, dise Ludovic Cornbutte.

Și cu tot gerul s'au suit amēndoi pe bastinga podului dinainte și au tăiat toate lemnele căte nu erau neapērat de lipsă pentru corabie. Ei s'au întors încărcați cu material de foc, cuptoriul căpătă nutremēt de nou și unul din oameni trebuī să stea sentinelă lângă cuptoriu ca să nu se stingă focul.

Ludovic Cornbutte și amicii lui erau jumătate morți de oboseală; căci neputēnd ei încredința inimicilor lor nici cel mai mic lucru, toată sarcina grigilor casnice rădăma numai în trēn-

cemvre nu se va întruni vre-o conferență și nu va esista vre-o propunere pozitivă din partea Porții, vor fi siliți a considera negocierile lipsite de ori ce perspectivă de rezultat.

S'a scris de mult despre cutremurul de sub picioarele ministerului din Franca. Dl. Waddington poartă încă firma de ministru president, însă dacă sunt adevărate descoperirile, ce i se însușă a le fi făcut unui deputat, țilele cabinetului sau sunt numerate. Dintr'o telegramă de eri s'ar vedea, că Waddington se încearcă a 'și repara cabinetul. Reparatura aceasta va ajuta puțin, căci se vede că Gambetta, cu toate batjocurile ce a pus „Figaro“ din Paris pe el, grăbește a se apropria de scaunul prezidențial al republicei, de bună samă nu cu gândul de a 'l admira cât este de frumos.

Diarele engleze aduc următoarele sciri despre Afganistan:

„Triburile din valea Kurum mai mult sau mai puțin deprinse la prădare sunt activ supravegiate și la nevoie pedepsite de trupele engleze comandate de generalul Tytler.

„Un lagăr este în construcțiune la Gandamak, pe calea de la Cabul la Gellalabad situat la o înălțime de 4,000 picioare, el va putea conține un regiment de infanterie, trei de cavalerie, o baterie de artilerie montată și de companii de geniu. Kughianii lucrează fără greutate lângă Englezi.

„Se ocupă foarte mult la Cabul de un proiect, care ar consta în a lăsa Heratul Persiei supt nesce condițiuni hotărâte, a face din Cabul scaunul unui principat, care ar cuprinde Guzni la meadă-ți, Kohistanul la meadă-noapte și teritoriul resăritean până la Gellalabad; a procedea în același mod pentru Țeara Ghilzailor și pentru Candahar; în fine a lăsa Turkestanul independent. Convingerea se răspândește din ce în ce mai mult că, dacă Anglita voiesce să 'și păstreze domnia asupra țerei și să o administreze lăsându 'i legile sale, ar trebui o foarte puternică ostire, un ante-post la Bamian, agenți politici în Turcestan; că aceasta ar ocasiona cheltuieli mai presus de puțințele țerei și că Regatul unit n'ar voi să le plătească.

„Cercetările făcute pentru a stabili forțele de care dispunea Șir-Ali înainte de resbel, au adus acest rezultat însemnat: Esistau în depozite 379 piese de artilerie, din care 256 au fost luate. Mai rămân 123, ce se crede a fi în Herat sau în Turkestan. 49,000 puscii, cea mai mare parte de origine engleză, erau disponibile; 6,729

au fost înapoiate; mai rămân 43,146 în mâinile locuitorilor.“

„Neue Freie „Presse“ primesce din Londra următoarele telegrame cu data de 17 a. c.:

Scirile ce au mai sosit din Afganistan sunt asemenea foarte nefavorabile. Ultima depeșă dice: Eri a fost o luptă foarte crâncenă. O pozițiune foarte tare a fost atacată cu multă vitejie de două regimente, mai târziu însă trupele engleze fură mai puțin norocoase și perdură pozițiunile ocupate la început. Toate trupele sunt acum concentrate la Sherpur și asteaptă cu încredere viitoarele mișcări ale insurgenților.

Comunicațiunea telegrafică cu generalul Roberts este acum asemenea întreruptă, din care cauză nu au mai sosit alte sciri din Cabul. Toate diarele din Anglita dojenesc lipsa de măsuri energice și neingrigrigarea comădei supreme a armatei, care consideră ca stârșite greutățile militare din Afganistan. Ele dic, că retragerea și înfrângerea generalului Roberts seamănă cu aceea de la Islandula, și de și perderile până acum cunoscute nu sunt tot așa de mari, totuși situațiunea armatei lui Roberts, care e încungiuată de 30,000 inimi, este foarte periclitată. Chiar și foile amice guvernului declară acum, că Anglita trebuie să caute a eși cât mai în grabă din ori-ce incurcătură cu acea țară neînțeleasă și fatală, care se numește Afganistan, după ce onoarea militară va fi salvată. Afganii, dic ele, nu sunt Hindustani și, de vreme ce ei nu pot fi stârpiți, trebuie să fie lăsați singuri.

„Nici interesul, nici onoarea Angliterei nu vor suferi, dice „Times“, ea se va retrage din nepracticabilele defileuri politice și fizice ale Afganistanului“

Memorandele Cechilor.

Publicăm în cele următoare postulatele ce le a formulat clubul Cechilor în memorandele substernute de curând Împăratului și contelui Taaffe cu privire la egala îndreptățire a limbei ceche în oficiu și în școală. În prefața alăturată de club la memorandele se dice, că aceste acte încă nu cuprind toate dorințele Cechilor și că cele ce se cer prin aceste acte se pot acorda și fără modificarea constituțiunei, simplu prin „măsuri ecuitabile“ din partea administrațiunei.

Memorandul despre „egala îndreptățire a limbei „boeme“ în oficiuri și la judecătoria“ stabilește următoarele postulate:

1. La toate oficiurile și ju-

decătoriale de prima instanță va fi validă ca limbă oficială, limba majorității poporului — respective limba, de care se folosesc organele autonome corelate.

2. La alte oficiuri sau judecătoria, a căror cerc de activitate se întinde preste țara întreagă, mai departe la acele, care își au sediul în capitala țerei, se vor aplica cu drept egal limba boemă și limba germană.

3. În corespunderea cu oficiuri coordonate sau superioare sau cu judecătoriale se va folosi limba oficială proprie.

Organele superioare corespundă cu cele subalterne în limba oficială a celor din urmă.

4. Fiesce-care e îndreptățit a se folosi în petițiunile sale către oficiuri sau judecătoria, precum și la ascultări protocolare, de una sau de alta din limbile țerei.

Fie-care afacere trebuie pertratată, resolută și decisă în limba, în carea s'a prezentat.

5. La primirea în serviciul public se recere neapărat cunoascerea ambelor limbe ale țerei în graiu și în scris.

6. Oficialii introduși deja în oficiu, cari știu numai una din cele două limbi ale țerei, trebuie aplicați la oficiuri sau judecătoria, unde limba aceasta este limba oficială, trebuie îngrigit, ca pe lângă fie-care organ regesc să fie aplicat cel puțin un oficial, care știe amândouă limbile țerei.

În Silesia c. r. limbile poporului pre lângă cea germană sunt limba boemă și limba polonă și ele pot pretinde cu drept cuvânt, ca să se aplice și la densesle principiul de egală îndreptățire în oficiu, care e valid prin legea fundameatală de stat pentru toate limbile din țară.

În memorandul despre egala îndreptățire a limbei boeme la universitatea din Praga se cer următoarele:

1. Habilitarea docenților privați să se admită de acum înainte numai pe baza scrierilor științifice compuse numai în limba boemă. În cele mai multe cazuri membrii colegiilor profesionale, cari cunosc limba boemă vor fi de ajuns pentru esaminarea valorii științifice ce vor avea asemenea scrieri, relativ la facultatea de medicină, dacă acolo pentru moment nu se poate aplica această modalitate, trebuie observat, că sunt bărbați de specialitate la alte universități austriace, dela cari se poate cere cu deplină linișcirea o judecată asupra astorfel de scrieri de habilitare. Nume ca Duchek, Hofmann, Löbl, Chwostek

în Viena, Albert în Innsbruck, pot risipi ori ce îngrigiri.

2. La toate facultățile să se restabilească posibilitatea de a se depune atât esamenele de stat cât și rigoroasele de doctorat preste tot și în limba boemă.

Să li se reserveze studenților, respective doctoranților, a 'și alege limba pentru fie-care act de esaminare.

3. La facultatea filosofică și juridică să se ia dispozițiunile de lipsă așa ca posibilitatea amintită sub pct. 2 să esista dela începutul anului scol. 1880/81 în toate părțile. Cât pentru facultatea de medicină să se lucre într'acolo, ca primul rigoros pentru anul de studiu 1880/81, al doilea rigoros pentru anul de studiu 1881/82, al treilea rigoros pentru anul de studiu 1882/83 să se poată depune și în limba boemă. Esecutarea acestor întocmiri va fi condiționată la facultatea filosofică și juridică de completarea profesorilor cu limba de propunere boemă în vre-o câte-va specialități, la facultatea de medicină însă de denumirea unui numer mai mare de reprezentanți boemi pentru acele discipline, care compun obiectul rigoroaselor singuratece.

Memorandul formulează relativ la egala îndreptățire în limbă la scoalele de mijloc următoarele postulate:

1. Mijloacele de stat, din care se întrețin scoalele de mijloc în Boemia și Moravia să se folosească în porțiune dreaptă cu numărul populațiunei și cu contribuțiunile prestate de amândouă aceste semenții, pentru trebuințele de cultură ale acestora.

2. Scoalele de mijloc boeme întemeiate în regatul Boemiei din partea comunelor și susținute cu jertfe, cari pe viitor sunt nesuportabile, să se ia în administrațiunea statului, după cum va cere trebuința constatată și după numărul institutiilor de învățământ germane, respective să se provadă în perioada de esecutare cu subvențiuni suficiente.

3. În marchionatul Moravia, unde relațiunile descrise se află într'o stare și mai nefavorabilă, să se dea îndată ajutoriu neapărat de lipsă în direcțiunea, ca să se înființeze din mijloacele statului cel puțin o școală reală completă cu limba de instrucțiune cea boemă și să se creeze, analog cu esistența de clase paralele germane la școala slavă de mijloc în Wallach-Meserici, clase paralele slave la școalele de mijloc germane, undo cere trebuința.

Al patrulea memorandum se încearcă a constata prin date statistice cât de justă e pretensiunea Cechilor de a se

șii. N'a trecut mult și la căpitanul betrân Cornbutte a erupt boala scorbutului, de care căpitanul suferia foarte și Gervique și Gradlin a început a presimți simptoame de ale reului acestuia și fără de prisosul provisiunilor de zamă de lămâi, bieții ar fi trebuit să se prăpădească; acesta era un mijloc folositoriu, cu care nici nu trebuia să umble făcând păstrare.

Într'o di însă — era în 15 Ianuarie — când Ludovic se coborî în combustă să aducă lămâi, a înghețat de spaimă — dispăruse buțile cu lămâile. Se sui numai decât ca să comunice lui Penellan nenorocirea; pentru amândoi enigma se deslega numai așa: s'a comis un furt; despre făptuitorii nu erau nici un moment la îndoială. Acum pricepu Ludovic cum se poate, ca inimiții să fie așa sănătoși, numai avea însă putere de a le lua lămâile, cu toate că viața lui și a soților sei atârna dela posesiunea lămâilor; Ludovic cădu întâiași dată în desperațiune.

Cap XIV.

Lipsă și miserie.

În 20 Ianuarie cei mai mulți din-acești nenorociți erau așa de slabi de numai erau în stare a 'și părăsi asternuturile. Fie care avea fără de straiul seu de lână și o piele de bibol spre a se scuti de frig; însă îndată ce unul cerca a scoate mâna de sub straiu, simția dureri așa de teribile, încât trebuia să o ascundă earăși numai decât.

Însă după ce Ludovic Cornbutte a încălțit cuptoriul, Penellan, Misonne și Andreiu Vasling au eșit din culcușurile lor și s'au sgulit în giurul focului. Penellan ferbia cafea și aceasta a întărit de nou pe matrozi și pe juna fată, care se asoțiasse celorlalți.

Ludovic Cornbutte se duse la asternutul tatălui seu, care zăcea fără să se misce și a cărui picioare erau cu totul fără putere. Bietul betrân mormăi câteva cuvinte întrerupte pentru sine, care umplură de durere inima fiului seu.

„Ludovic, voui muri! . . . o! ce dureri trebuie să suferiu . . . cuvântul „Mântuescem!“ erupse după multă silință dintre buzele lui.

Ludovic Cornbutte se hotărî în grabă; în pași hotărâți se duse de-a dreptul la cărmaci și, după ce se stăpâni precât îi fu numai cu puțință, i duse:

„Știi unde sunt lămâile, Vasling? — De bună samă în combustă, răspunse cărmaciul, fără de a se nelinișci cât de puțin.

— Dta știi foarte bine, că lămâile nu mai sunt acolo, duse acum Ludovic Cornbutte, pentru că voi scelerăților le ați furat!

— Dta esti stăpân aici, Ludovic Cornbutte, poți dice și face ce voiesci, răspunse Vasling cu ironie.

— Fieți milă, Andreie; Dta veți că tatăl meu e de moarte; numai dta îl poți mântui! răspunde!

— N'am nimica de dīs, replică cărmaciul.

— Miserabil om de nimica! strigă Penellan și se repeđi cu cuțitul în mână spre Vasling.

— Ajutoriu, ajutoriu, oamenii mei! strigă Andreiu Vasling, retrăgându-se dinaintea cuțitului.

Aupic și cei doi Norvegiani numai decât au sărit din culcușurile lor și s'au postat dinapoia lui Vasling. Misonne, Turquette, Penellan și Ludovic din partele încă s'au înarmat pentru apărare. Și Pierre Nouquet și Gradlin s'au însoțit, cu toate că erau foarte oboșiți și foarte slabi.

Sunt prea tari încă pentru noi, duse Vasling; să asteptăm până victoria va fi din capul locului a noastră!

Marinarii se simțiră prea bolnavi și prea fără curagiu și n'au cutezat să atace pe cei patru miserabili; la cas că erau învinși, erau perduți.

„Andreie Vasling, duse Ludovic Cornbutte cu glas slăbit, moare tatăl meu, tu 'l-ai omorât, și atunci te ucid și eu ca pre un căne!“

N'a primit nici un răspuns la aceste; inimiții lui s'au retras de ceea parte a locuțiunii și stau tăcând.

Eară trebuia lemne; pe lângă tot trigul, Ludovic Cornbutte se sui pe pod și s'a apucat să taie o parte din

infinita institute de cultură pentru profesioniști cu limba de instrucțiune cea boemă.

La recepțiunea delegațiilor.

Care a urmat în 18 cur. în castelul curții, foile din amândouă capitalele ne comunică unele detaieri, pre care le reproducem pe scurt în șirurile următoare:

De astădată, dice „N. fr. Presse“, s'a dat Ungurilor întâietatea și ei au plecat cu caretele către castel deja pe la oarele douăspre-zece și jumătate. Cei mai mulți dintre delegații erau îmbrăcați în costum de gală ungurească, decorat cu pietri scumpe. În frunte mergea într-o caretă pompoasă presidentul cardinal arhiepiscopul Dr. L. Haynald, în ornat simplu de cardinal. Pieptul prelatului bisericesc era preserat des cu ordine splendide, a căror strălucire însă o întuneca o cruce uriașă de smaragd de un preț fabulos. Un al doilea cardinal, de asemenea membru în delegațiunea ungurească, arhiepiscopul Michailoviciu din Agram, urma imediat, ordurile acestuia însă aveau o pompă cu mult mai modestă, decât a colegului său. După densii mergeau în șir variat magnații și deputații. Uniforme militare aveau contele Iuliu Andrassy în gala de general, baronul Deöry ca locotenent superior la husari, contele Nemes ca major și Stefan Markus ca locotenent superior la honvegi. S'au observat și unele fracuri sficioase, dar numai la membrii Croați ai delegațiunei,

Despre însăși primirea dice „Pester Lloyd“:

Delegații intrând în sala tronului s'au grupat în giurul acestuia. Maiestatea Sa intră și fu întâmpinat de eljeneri entusiastice, repetate de 4 ori, din partea delegațiilor. Regele cuprinse loc pe tron; cardinalul Haynald eși înainte și ceti discursul. În timpul acestei ministrul de esterne bar. Haymerle dede Maiestății Sale răspunsul scris, pe care Maiestatea Sa, după ce termină cardinalul president între aplausele delegațiilor, îl ceti cu voce sonoră și bărbătească. Pasagiul despre relațiunile intime cu Germania fu întâmpinat cu semne de aplause. Sfârșind Maiestatea Sa se coborî de pe treptele tronului pentru a saluta pe delegații în particular. Mai întâiu vorbi Maiestatea Sa cu ambii cardinali, Haynald și Mihajlovici, apoi se îndreptă suridând către contele I. Andrassy și îi diše: Nu mă pot desvêța, a te vedé aici (între delegații); m'am datat a te vedé dincolo (arătând spre partea, unde se afla ministrul de esterne). A vorbit Maiestatea Sa după aceasta cu episcopul Ipolyi și cu deputatul Falk, au salutat pe delegații cunoscuți, apoi ministrul president la porunca regelui i-a prezentat pe delegații, cari au venit pentru prima oară în această calitate. Dintre acestia a vorbit Maiestatea Sa cu Éleș și Ant. Poór — cu acest din urmă despre afaceri bisericesci — cu Wahrman și contele Ap-

bastingă; după un pătrariu de oară trebiu însă să se lase de lucru, căci altminte a putea să se treacă periculul de a îngheța. În treacă a aruncat o privire la termometru și a vedut, că arêta patruzeci și două graduri sub nulă. Vântul sufla de către meadă noapte. Timpul era secetos și senin.

În 26 s'a schimbat vântul; sufla despre nordost; frigul scădă la trei-zeci și cinci de graduri. Ioan Cornbutte se lupta cu moartea și fiul său a căutat în zadar un mijloc, care să i aline durerile; în fine i-a succes a smânci o lămâie din mâinile lui Andreiu Vasling, care acesta tocmai vrea să o sugă. Cărmaciul nu și-a dat nici o silință de a o redobândi; mai că se vedea, că asteaptă după o ocașiune potrivită spre a și esecuta planurile.

Zama de lămâie a dat vechiului marinaru earăși oare-care putere; mijlocul acesta însă trebuie aplicat mai de multe ori; Maria a rugat pe Andreiu Vasling, ingenunchind înaintea lui, a i da din poamele vindecătoare și întăritoare, însă în zadar; el

ponyi despre lucrările dietei. Delegatul Stefan Markus i diše Regele, că a cetit cu plăcere discursul parlamentar, cu care numitul deputat a apêrat proiectul despre armată în cameră. Cu cei trei delegații — croați Maiestatea Sa a vorbit după olaltă cu fie-care, revenind în conversațiune mai de multe ori la pactul cu Croația. Se vorbesce că obiectul principal al conversațiunei particulare au fost de astădată afacerile țării și lipsa ce domnesce ađi în Ungaria. Maiestatea Sa s'a prezentat în uniformă de general unguresc și căuta foarte bine la față și viguros.

Delegații austriaci au venit cei mai mulți în frac, dar s'au vedut delegați numeroși îmbrăcați și în uniformă. Alocuțiunea lui Schmerling fu însoțită la sfârșit de strigări de bravo. Alocuțiunea Maiestății Sale fu întreruptă de aplause viué la pasagele, în cari se vorbesce de binecuvântările păcei și despre amicitia intimă cu Germania, cu deosebire însă la pasagiul din urmă. S'au observat din toate părțile, că Maiestatea Sa nu a amintit nici unui delegat din minoritate despre legea de armată. Acest obiect l-a atins Împêratul numai în conversațiunea cu deputații din majoritate, anumit către contele Hohenwart și Clam Martinitz; contele Falkenhayn i observă, că discusiunile despre legea armatei curg cât de repede. Intre alții a mai vorbit Maiestatea Sa cu Dr. Franceschi despre lipsa din Istria. În conversațiunea cu acest delegat Maiestatea Sa s'a alocuțit de limba italiană, pre când cu ceilalți au vorbit exclusiv în limba germană. De o însemnătate politică marcanta a fost observarea ce a făcut-o Maiestatea Sa delegatul Smolca, dicând, cu privire la Poloni, că acestia au o misiune însemnată în parlament, ca mijlocitori între partide.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Munții-apuseni, Noemvre 1879. (Esundări — proselitism). Dacă nu mi-au prevenit alții, atunci binevoii a lua notiță despre vîrsarea unui potop de apă, preste locuitorii din acești munți. Era pe aci să o pățim ca Spaniolii din valea Murciei.

Prin 20 și 21 Noemvre aveam o zăpadă mai mare de 2—3 urme, și un ger de 16 graduri, și ce să vedé, în 22 sara pe la 4 oare începe o ploaie, care dură mai bine de 24 oare neîntrerupt, și în așa torenți, încât noaptea spre 23 Noemvre începé esundarea mai întâi prin comuna Bucium, apoi pe la međul nopței a jungend unda prin Abrud, locuitorii de pre lângă apă, era în cel mai mare pericol, dacă nu li se da signalul prin tragerea clopotelor, spre a se ferî din calea potopolui de apă, totuși unii

n'a răspuns nici măcar cu o silabă la rugările ei și Penellan l-a auđit cum a diș cătră companionii lui: „Bêtrânul e în doaga morții! Gervique, Gradlin și Pierre Nouquet nu sînt cu mult mai bine! Puterea celorlalți dispăre pe fie-care di; acuși sosesc momentul când viața lor va fi în mâinile noastre!“

(Va urma).

(Un proces interesant). Doamna Blasius Rucovina, o femeie de frumsețe notorică și tineră, cădend jertfă unei esplosiuni de gaz în Buda a intentat pentru aceasta un proces contra societății de gaz, pentru că din negrija acesteia s'a întâmplat, de prin țevea principală a intrat gazul în odaia părătoarei și esplodând aici i-a stricat toată fața și trupul și prin cerenda i-a nimicit toată frumsețea. Cerendă acuma dînsa prin procesul intentat desdaunare dela societate, sîntem curioși a sci, cu cât se va prețui judecătorește frumseța unei femei tinere.

abia scăpară pe ferestrii, și prin podurile caselor.

Neconțindu se ploia spre 23 Noemvre esundarea crescú la o mărime ne mai pomenită, și ne mai vedută până aci. Sêrmanii locuitorii de pe lângă apă, abia scăpară cu viața, prăpădindu-se în undele apei tot ce aveau prin casă, prin curte ș. c. l. Dauna este foarte mare atît în Abrud, cât și în comuna Bucium, căci apa turbată le-a mînat și petrele fărmitate de pe la steampuri, a rupt toate grădinile, și fênațele de prin giurul apei, și a nimicit drumul astfel, încât astădi numai pre jos poate omul călători prin comuna Buciumului.

Abrudul și comunele din giur toate asemenea au pățimit, troasiile frumoase din giurul vălii Abrudului și Cercutiei, astădi toate sînt noroite, și săpate de apa turbată, așa încât dauna din comunele muntene se poate calcula la mai multe đeci de mii de floreni.

Toată comunicațiunea fuse deodată întreruptă în toate părțile ne mai remănend nici un pod preste apele vehemente, așa încât și posta s'a sistat pe câte-va đile, și după aceea numai călare, putea să se misce dela un loc, la altul.

Mare daună a causat și Ampoiul care deriva din dealul mare, și trecú prin Valea-dosului, n'a lăsat măcar un petec de loc, sau grădină din apropiere nesfârticat, apoi drumul ruinat totalmente, așa încât comunicațiunea de căruță cu anevoe se va face în eara aceasta, neputându-se repara.

Nu mai puțin înspăimântătoriu a fost și Arieșul prin Cămpeni și comunele învecinate, cauzând multă daună, și duplicând miseria la bieții creștini. Încă două oare de ploaie, și atunci era în adevêr potop de apă, și totul prăpădit.

Domnule Redactor! Pre când calamitățile până și cele elementare, par a se fi conjurat asupra noastră, se vede că noué nu ne sînt de ajuns toate aceste, ci ne mai facem și noi de lucru.

Se vede că fondul cel de 32 mii lucră din resputeri, nu doar me, căci în comuna Feneș domnesce boala proselitismului, dau de mîncare și de beut, numai să treacă la „sânta unire“. Oamenii cei mai periculoși sînt totdeauna aceia, cari se lapădă de legea lor strămoșască.

Așa e și cu cazul din Feneș. Mai pre larg de altădată.

De altmintrenea preoți uniți rêsar astădi ca ciupercile din pămênt, ca eri, alaltăeri îl veđi ortodocs, și ca mâne îl veđi numai căi popă unit. Ortodocsul nostru Radu Jantea, eri alaltăeri învêțătoriu! ortodocs în Abrud, astădi e sântit și introdus ca preot unit în Sohodol. Veđi d-le redactor, cât de ușor lucru e astădi a se face preot unit, numai să gîndesci, și mâne sântit te găsesci. Drept a avut nemuritoriul metropolit Șaguna, când dișea, că inimicii nostri cei mai mari, ai Românilor, sînt a se căuta între Români.

Ghimbav 1 Decemvre. (Serbarea s. Andreiu și constituirea subreuniunei a V a învêțătorilor rom. din Ghimbav). Încă în 29 Noemvre la 4^{1/2} oare d. p. se vestia, prin tragerea clopotelor, creștinilor nostri gr. or. că se află în ajunul unei serbători mari, copiii de scoală în rënd, tineri și bêtrâni, mergeau la biserică spre a și face rugăciunea către Dđeu.

Ear în dimineața următoare după 8 oare se începé servițiul divin, scolarii îmbrăcați în vestminte de serbătoare se grăbiau la biserică, unde se celebra servițiul divin prin dl capelan și învêțătoriu local Iosif Comanescu. Deși totdeauna de când se află în mij-

locul nostru dl capelan și învêțătoriu s'a dat mare însemnătate acestei serbători, dar totuși ca în anul acesta nici odată nu s'a serbat, căci arareori s'a întâmplat să asiste la aceasta festivitate învêțătorii din comunele vecine. Era frumos a vedé în biserică o cunună de învêțătorii întonând imnuri de mulțămită către Dđeu. După finirea servițiului divin se ținu parastas pentru odichna sufletului repositului arhiepiscop și metropolit Andreiu baron de Șaguna, în urma căruia dl capelan prin o cuvêntare scurtă, dar adênc pêtrundătoare, amintî faptele nemuritoriului Andreiu, numindu'l apostolul bisericei române ortodocse din Transilvania și Ungaria, luminătorul națiunei noastre. În fine se amintî tinerimei că: versul cel foarte plăcut, „Eată điaua cea dorită,“ care cu câțiva ani mai înainte la această festivitate umplea inimile tuturor de bucurie, astădi nu mai resună în bisericile noastre, căci bărbatul doririlor nu mai este între cei vii. Aceste cuvinte esprimate cu atâta durere, făcură o astfel de impresiune tristă încât pe fețele tuturor se vedea curgênd lacrimi. După aceste toți învêțătorii se adunară cu toții în scoala noastră confesională, unde sub conducerea amintitului capelan și învêțător se constituî subreuniunea a V a alegânduși prin voturi secrete de conducătoriu resp. president pre dl capelan și învêțătoriu Iosif Comanescu, de notariu pre dl învêțătoriu în disponibilitate Dumitru Pop din Ghimbav, de casar pre dl inv. Zacharia Pop din Cristian, ear de scrieriu pre dn-ii: George Proca inv. dirigent și Nicolau Ilie inv. ambii din Rêsnov.

Ca temă de discusiune în aceasta ședință a fost: care ar fi manualele cele mai potrivite pentru învêțarea religiunei și s'a decis ca, în locul Catechismului în scoalele populare, pre lângă Istoria biblică, să se introducă „Religiunea creștină“ edată de dl profesor gimnasial Ioan Popea.

În fine după incheerea ședinței s'a cercetat edificiul de scoală precum și scoala de pomi și s'a constat de membrii subreuniunei că corespunde recerînțelor timpului. Aici este locul a răspunde la întrebarea, că parochia Ghimbav deși este mică dar posede un edificiu de scoală foarte frumos, care servesce spre laudă creștinilor nostri din Ghimbav precum și d-lui capelan și învêțătoriu Iosif Comanescu. P.

Varietăți.

* (În avansamentul militar din urmă) se află și următorii voluntari Români înaintați la rangul de sublocotenent în rezervă: Ilarion Onciul dela al 5 batal. de vênători la al 51 regim. de infanterie; Ladislau Dumbrava dela al 51 batal. de vênători la al 43; Alesandru Pop dela al 63 bat. de vên. la al 43; Constantin Pop dela al 2 la al 50; Corneliu Roman dela al 23 bat. de vên. la al 64. În trupa de vênători: Leon Popescu la al 28 bat. de vênători. Corneliu Brândușan s'a denumit cadet în rezervă dela 41 la reg. 51.

* *Apel.* Diarele bucurescene în nrul de Marți publică apeluri călduroase, prin care îndeamnă la contribuii pentru de a veni cu dênsele într'ajutoriu nenorociților prin esundare.

„Românul“, după ce descrie cu colori foarte vii calamitatea inundațiilor, dice despre cei „remași pe drumuri în vreme de iarnă, fără vestminte călduroase, fără un codru de pâne“: „Să i lăsăm să moară de foame...?“

„De sigur guvernul ungar va veni în ajutorul acestor nefericiți, precum s'a grăbit a ajuta pe Seghedineni într'un cas analog. De sigur se vor

deschide și pentru ei, sermanii, colecte și Români cu dare de mână din Ardeal precum și celelalte naționalități nu vor lipsi de a aduce obolul lor precum n'a lipsit de a'l da cu toată inima pentru nefericirii dela Seghedin. Dar oare noi să nu facem nimic?

„De două ori dureroasă trebuie să fie pentru noi nefericirea inundațiilor din Ardeal. Mai întâiu pentru că ei sunt oameni și al doilea pentru că sunt Români. Este o datorie sacră pentru noi ca să venim, fie-care cu ce poate, în ajutorul nenorociților nostri frați de peste Carpați! Ceea ce am făcut pentru alții, trebuie să facem și pentru frații nostri de sânge!

„Apelăm deci la generositatea tuturor Românilor, care s'au manifestat în atâtea rânduri, apelăm mai ales la generositatea femeilor române, atât de bune și de miloase, și rugăm pe toți în numele umanității să deschidă colecte, să formeze comitete de binefacere, să organizeze reprezentațiuni, să facă tot ce le va sta prin putință și să adune ofrande pentru inundații din Ardeal.

„Femei române, aduceți-vă aminte că în timpul resbelului pentru independență surorile voastre de preste Carpați au avut să lupte cu tot felul de greutăți numai în scopul de a ajuta pe răniții români! Formați și voi comitete și plătiți această datorie sacră!

Decimi de mii de nefericiți așteaptă ajutoriu; să ne grăbim a le întinde o mână caritabilă!

* (Recrutarea obicinuță) pe anul 1880 se va face în Martie și Aprilie.

* (Numărul advocaților) din toată Ungaria se urcă la 4625, adică mai cu 300 mai mulți ca în anul 1876. Din acești 4625 advocați se vin pe Budapesta 685; pe Oradea mare cu o populație de 28,698 suflete 83; pe Arad (cu 32,726 locuitori) 76; pe Poșoni (cu 4040 locuitori) 75; Dobrișin 74; Cașovia 71; Fünfkirchen 65; Cluj 54 și Kaposvár 38 advocați.

* (Din fundațiunea Iosif Bésán) sunt de conferit pe anul scolar curent patru stipendii de câte 120 fl. pe an pentru elevii din scoalele de mijloc din ori care parte a țerei și fără deosebire de confesiune. Petițiunile de concurs, adresate la ministerul de instrucțiune, trebuie prezentate până la 20 Ianuarie 1880 la direcțiunea acelei scoale de mijloc de stat sau confesionale, în care studiază concurentul și instruite cu următoarele acluse: 1. un atestat de sănătate; 2. testimoniul scolar din anul scol. 1878|79; 3. un atestat oficial despre starea familiei; 4. un document, prin care să se constate, dacă vre-unul dintre frații capetă ajutoriu sau stipendiu din vre-un fond și din care; 5. însemnarea cassei, la care doarese pe-tentul să ridice stipendiul când i se va conferi.

* (Mulțămită publică) Rehău în 9 Decembrie 1879. Stimate Domnule Redactor! Având biserica de aceea încă de mai nainte lipsă de nesce prapuri — după un conclud al comitetului parochial, m'am adresat la fabrica „Oberbauer“ din Pesta, și toc-mind doi prapuri de mătăsă-damast, patru icoane cu colori de uleu, cruci aurite, rude, ciucuri și împregiur cu înfășurături de argint, etc. ambii cu 80 fl. v. a., plătindu'i în rate sub condițiuni favorabile — în zilele trecute i-am și primit și espus în biserica, pe care vedându'i poporul a admirat frumseța lor și suprins de bucurie pentru acest ornat bisericesc îndată s'a îndemnat la contribuiri binefăcătoare, făcând mai întâi Părintele Dimitrie Munthiu începutul cu

5 fl. v. a. și urmându'i și alții în două dumineci sau colectat dela creștinii de aceea — chiar și dela un străin onorabil cu numele Toma Comșa din Vale, care din întemplantare se afla în comuna noastră, 1 fl. v. a. până acuma suma considerabilă de 45 fl. v. a. ca ajutoriu pentru plătierea prapurilor.

Deci prin aceasta îmi exprim binefăcătorilor marinimoși mulțămită profundă — eară binemeritatei firme „Oberbauer“ din Pesta toată lauda și recunoștința pentru fineța materiei, icoanele viue și colorile admirabile, în genere pentru tot lucrul foarte bine succes.

Ioan Oncescu,
not. cerc. și preș. al com. par.

* (Stațiuni de mândit) pe anul 1880 vor fi în comitatul Sibiu următoarele; în Nocrichui, Sibiu și Avrig cu câte 2, eară în Roșia cu 3 armăsari.

* (Miseria în Ungaria). în comitatul Neugrad, după cum anunță vicecomitele de acolo, domnesce o miserie colosală. La 25.000 oameni cu lipsă momentană de ajutoriu, și mai mult ca 6000 familii n'au ce mânca. Comitatul a decis, să împărțiască între seraci 30,000 fl. și afară de aceea a cere de la regim un ajutor de 260 mii ca să poată ajunge fiecare lipsit la un ajutor de 10 fl. v. a.

* (Lefele ambasadurilor și legațiilor austro-ungari). Din preliminarul bugetului comun, publicat de curând, se poate vedea cât de mare e suma lefelor pentru ambasadurii și legații monarhiei noastre în străinătate. Cifrele aceste nu numai ne dau o dovadă despre însemnătatea acestor posturi ci și o privire în rapoartele sociale ale țerei, în care funcționează reprezentanții nostri. Marea Britanie nu este togma statul cel mai însemnat pentru interesele noastre, dar ea e țara cea mai bogată din Europa și trebuințele sunt acolo și cele mai mari. Între toți ambasadurii Austro-Ungariei ambasadorul din London are leafa cea mai mare, în suma de 81,000 fl. În anul acesta suma s'a urcat cu 3000 fl. mai sus decât în anul trecut; ministerul de esterne justifică aceasta cu împregiurarea, că „stăpânul casei“ unde șede ambasadorul nostru a urcat chiria din hotelul seu cu 3000 fl. Ambasadorul nostru în Franca, contele Beust, și cel din Rusia, baron Langenau, au o leafă de câte 78,100 fl. pe an, atât cât avea ambasadorul din Anglia până în anul trecut. Nu se scie, dacă reprezentanții Austro-Ungariei în Paris și Petersburg au sau nu hotelurile lor proprie; în cazul ultim ne temem că stăpânii caselor închiriate, amăgindu-se de exemplul colegului lor din London, vor urca de asemenea chiria. Legatul austriac în Berlin, contele Széchenyi, are o leafă pe an egală cu cel dela curtea regească din Roma, contele Wimpffen, adică câte 53,100 fl. Internunțul din Constantinopol 39,900 fl. și legatul dela curtea papală, contele Paar, 56,900 fl. Legatul din Spania 29,900 fl., cel din Persia 21,300 fl., cel din România 20,000 fl. Lefe între sumele dela 15—20,000 fl. au legații nostri în Bavaria, Belgia, Brasilia, Danemarca, Grecia, Țările de jos, America de Nord, Svedia, Serbia. Lefele cele mai mici le au reprezentanții Austriei în Muntenegru cu 13,200 fl., Sacsonia cu 8,400 fl., Würtemberg cu 8,400 fl. și în fine Portugalia cu 7000 fl.

* (Maria Crocci), o femeie de 25 ani și de o frumsețe răpitoare, se află în giurul Catanzarei în Italia de sud, ca vătavul unei cete de bandiți. Ea, rămânând veduvă după căpitanul fost al acestei cete tâlhăresci, s'a jurat, a resbuna pre fostul ei bărbat în tot modul și unde numai va ajunge. Se

și ține de jurământ, pentrucă fură, omoară și prădează unde ajunge, încât tot ținutul Catanzarei tremură de groaza acestei bandite.

* (Căderea zăpe de ei) în Italia este imensă. În Neapole a nins 3 zile mereu și toate trenurile fură întreprupte. La Benevento un tren fu înecat de zăpadă. În Roma din 2 Decembrie nu mai ninge, de atunci însă domnesce un ger continuu. În Venedig laguna începe a se acoperi complet cu ghiață, ce nu s'a mai întemplat din anul 1864. În Mailand au înghețat mai mulți oameni și în florența o sentinelă. În multe ținuturi din Italia de sus și de mijloc zăpada are o grosime de 40 centimetri.

* (Mijloc de desarmare). În Waadt Elveția un soldat și-a zălogit pușca în institutul de zăloage de acolo. Dacă ar urma toți soldații din armată exemplului acestuia, atunci acest remediu ar fi mai bun pentru totala desarmare, despre care de prezent se ceartă mereu reprezentanții țărilor austro-unguresci.

* (Proclamațiunea Porții) adresată de Muktar-pașa către Albanezi:

„Tratatul din Berlin a ordonat remiterea teritoriilor Gusinie și Plava către Muntenegreni. Autoritățile turcesci au făcut până acum tot posibilul în vederea golirii acestor teritorii.

„O parte a populațiunii din nenorocire decise a reziste. În fața obligațiunilor impuse porții prin tratatul dela Berlin ori-ce proiect de rezistență care s'ar realiza ar aduce o vătărire de sânge inutilă.

„Guvernul sultanului desaproabă ori-ce proiect de rezistență și amintesc că o vătărire de sânge fără nici o șansă de succes, este condamnată și de testele sante ca și de buna judecată. Poarta speră că oamenii cu bun simț vor înțelege necesitățile ce situațiunea le impune. Compează dar la patriotismul Albanezilor pentru a'i vedea lăsând o atitudine care dacă s'ar prelungi ar avea consecințe deplorabile. Le ordonă dar a se supune ordinelor sultanului. Declară în fine că contravenitorii vor avea o răspundere gravă, morală și materială.“

* Eri. nu am primit posta dela Budapesta; astăzi nici cea dela Viena.

Îndreptare. În numărul ultim al „Tel. rom.“ pagina ultimă, columna 4, alinea 5 să se cetească: „din contra D. Cipariu și scoala lui ar pute foarte bine să primească astăzi semnele noastre și cu toate aceste să urmeze cașlea etimologică ce au croito. Dovadă Lecsiconul din Buda.“

Bursa de Viena și Pesta din 23 Decembrie n.

	Viena	Pesta
Renta de aur	70.07	96.86
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	—	74.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	86.50	86.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	77.50	77.25
Împrumutul drumurilor de fer ung.	115.30	114.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	88.20	88.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorjire	—	86.—
Obligațiuni urbariale temeșane	87.—	87.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorjire	—	85.75
Obligațiuni urbariale transilvane	84.60	84.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	89.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	88.50	80.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	68.95	68.75
Datorie de stat în argint	70.35	70.—
Renta de aur austriacă	81.25	81.—
Sorți de stat dela 1860	130.50	130.50
Acețiuni de bancă austro-ung.	835.—	836.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	290.—	289.75
Acețiuni de credit austr.	267.50	267.—
Sorți unguresci cu premii	—	107.—
Argint	—	—
Galbin	5.55	55.51
Napoleon	9.81½	9.31
100 marce nemțesci	57.70	57.70
London (pe polița de trei luni)	116.80	116.75

Economic.

Sibiu, 19 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.10—9.10; Grâu secăreț fl. 6.90—7.70; Săcară fl. 5.—5.40; Orz fl. 4.30—4.70; Ovės fl. 2.90—3.30 Cucuruz fl. 3.90—4.30; Mălaiu fl. 5.50—6; Cartofi fl. 1.30—1.50; Sămânță de cânepă fl. 7.—8; Mazere fl. 8.—8.50; Linte fl. 10.—11; Fasole fl. 8.—8.50 pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 7.50; Slănină fl. 30—32; Unsoare deporcă fl. 25—26; Său brut pro 50 chilo fl. 16—17; Său de luminări fl. 23—24; Luminări de său 50 chilo fl. 28—28.50; Săpun fl. 20—20.50; Fân 50 chilo fl. 0.95—1.05; Cânepă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirit pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 42—44 cr.; Carne de vițel — cr. carne de porc 40—42 cr.; carne de berbec 38—45 cr.; ouă 10 de 40 cr.

Medias, 18 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.30—9.—; Grâu secăreț fl. 7.20—7.80; Săcară fl. 5.20—5.40 Ovės fl. 2.90—3.10; Cucuruz fl. 4.25—4.50; Sămânță de cânepă fl. 6—7; Fasole fl. 7.50—8 mazere fl. —.—; Cartofi fl. 1.80—; Fân fl. 1.60—1.80; cel vechiu; cel nou fl. —.—; Cânepă fl. 36—40; Slănină pro 100 chilo: fl. 46—60; Unsoare de porc fl. 50—60; Său de luminări fl. 40—50; Spirit pro grad cr. 11½; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc —40— cr. carne de vițel 36—40 cr.; carne de berbec — cr. ouă 8 de 10 cr. Tergul de așii a fost foarte tare cercetat; și articolele de tot felul au trecut foarte rapid. Timpul e în căta mai domol ca mai înainte.

Făgăraș, 13 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.—9.—; Grâu secăreț fl. 6.—7.—; Săcară fl. 4.50—4.70; orz 4—4.50; ovės fl. 2.60—2.80; cucuruz fl. 3.80—4; mălaiu fl. —.—; Sămânță de cânepă fl. 10—10.50; mazere fl. —.—; linte fl. —.—; fasole fl. 6—6.50; crumpeneș fl. 1.20—2; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—72; său brut fl. —.—; său de luminări fl. 36—38; unsoare fl. 56—58; cânepă fl. 30—36; sămânță de in fl. —.—; săpun fl. —.—; fân fl. 1.80—2; spirit pro grad 11½— cr.; pro chilo carne de vită 40 cr. carne de vițel 32 cr.; carne de porc 36 cr.; carne de berbec 24 cr.; ouă 4 de 10 cr. Tergul de așii a fost mare. Cucuruzul deocamdată a fost mai estin; s'a adus însă foarte mult în țerg.

Brașov, 19 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 7.30—8.90; Grâu secăreț fl. 6.20; Săcară fl. 5.40—5.50; Orz fl. 4.20—4.30; Ovės fl. 2.40—2.60; Cucuruz fl. 4.80; Mălaiu fl. 6; Mazere fl. 7.20; Linte fl. 10.—; Fasole fl. 6.20 Sămânță de in fl. 9.10 Sămânță de cânepă fl. 5.20— Cartofi fl. 1.30 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Său de bovina proaspăt fl. 32; (pro 100 chilo); topit 48 fl.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 5 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. lui Petru Blasius în Brașov (trib.); în 29 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Samoilă Schuller și Friederich Preis în Sighișoara; în 24 Ian. 1880 imob. lui Petru Czikendelean în Cincul-mare (judec. cerc. Sighișoara); în 7 Febr. și 9 Martie imob. lui Ioan Socaciu în Drăguș (judec. cerc. Făgăraș); în 29 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Costan Măsar în Sebeșul-mare; în 10 Ian. și 10 Febr. 1880 imob. lui Martin Husar în Fălcau (jud. cerc. Huedin); în 14 Ian. și 14 Febr. 1880 imob. rămasului după Demian Schweighoffer în Rechiștea (trib. Deva); în 23 Ian. și 23 Febr. 1880 imob. rămasului după Iacob Klöss în Cașolț (trib. Sibiu); în 21 și 22 Ian. și 21 și 22 Febr. 1880 imob. lui Ludovic Barta în Hatolca; în 20 Ian. și 20 Febr. 1880 imob. d-nei George Turi în Ghelențe; în 23 Ian. și 23 Febr. 1880 imob. lui Albert Forro în Marcu (trib. K. Oșorhei); în 21 Ian. și 21 Febr. imob. rămasului după Toma Trum în Ludoș (trib. Sibiu).

Nr. 243.

1—3

EDICT.

Reveca Stirb din Arpătac comitatul Treiscaunelor și de religiunea gr. or. părăsind de vre-o 3 ani de zile pe bărbatul seu Nicolau Dăndărău din Elöpatok, fără ca să se scie locul petrecerei sale, — se citează prin aceasta ca în termin de un an și o zi dela datul de jos să se înfățișeze înaintea subsemnatului for matrimonial; căci în cas contrariu și în absență i se va decide procesul intentat asupra i de către bărbatul ei.

Elöpatok la 27 Octomvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteratului Heghigului.